

NAWILAŁY (2) *part praet act*

Oba a jasne.

sg m N nawilały (1). ◇ f N nawilała (1). ◇ [pl N subst nawilał(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady) s.v. nawileć.

Szalony (2) : Insolens item, Buyny/ nienawilały [błąd zam. nawilały]/ fzalony wyfokiey myśli/ wścięktły [!]. Mącz 399a.

[W przen:

Wyrażenie: »nawilały łeb«: á zwłafzczá yż y tu u nas w Polfcze fą nawilałe łby/ ktorým się pierwey mozg przewracał/ y teraz iákoby dobrego zdrowia nábywfyzi ufiłuią tę Confelfią wyglądzić. KonfGlicz B3v.]

a. O uczuciu ocenianym ujemnie (1) : *Ostentatio insolens, Buyna nawilała chełpliwość. Mącz 399a.*

Cf NAWILEĆ